

като броимъ всички разни прѣстѣпленія съ които се занимаваше сѣдѣтъ на испанската инквизиция; нѣщо значително по-малко.

Но цѣльта не ми е сега за сега да изчерпимъ този въпросъ; другъ пътъ ще може да се разгледа, и тогава ще видимъ дали нѣма срѣдство Католишката църква да се оправдае напълно и дали не е истина това, що пише историкътъ Леа (протестантинъ): „Инквизиторитѣ по гледаха да обърнатъ душитѣ отъ колкото жѣртви да правятъ“. Стига да сме забѣлѣжили какъ едни хора все сѣ готови да хвърлятъ, на криво на лѣво, неоснователни нападки.

Помнете че на г. Геро нищо не възразили въ френското събрание; а пакъ тъкмо му бѣше врѣмето ако имаше що да се отговори, и да се докаже грозната историческа свирѣпостъ на Католишката църква и на нейната „рожда“, Инквизицията!)

Не ни казватъ сѣщо, между *иезуититѣ*, кои сѣ тѣзи коварни злотворници.

Историята говори за нѣколко знаменити членове отъ това общество. *Св. Францискъ Ксаверий* е проповѣдвалъ християнството изъ Индия и Япония и е покрѣстилъ, саморѣчно, около единъ милионъ идолопоклонци.

Другъ единъ, *Ричи*, се е явилъ като астрономъ въ Китайско; тамо билъ министъръ, обърналъ нѣколко мандарини на Евангелието и почналъ образованието на тоя народъ до тогава почти затворенъ.

Други, *Читалдино*, *Бребъвъ*, *Де Сметъ* и пр. едни отъ първитѣ сѣ изучили ново открита Америка: Южна и Сѣверна, прѣобразували тамошнитѣ

1) Виж. Questions Actuelles, Paris. Томъ 57, бр. 10, отъ 23-ий февр. 1901 год.